

Men tilbage til det der med sammenhæng imellem landdistriktspolitikken og regionalpolitikken: Jeg skal ikke sige, at der ikke kan og bør være nogen sammenhæng, men det er jo politik på to forskellige niveauer. Det er i øvrigt også et definitionsproblem, hvad landdistrikter er for noget. Landdistrikter og land contra byproblematikken har man jo i alle regioner, og det er et spørgsmål om, hvordan man inden for den enkelte kommune osv. udvikler tingene, mens regionalpolitikken jo handler om, hvordan man styrker de svage regioner – dem, der skiftevis vil være det – gennem infrastruktur, takstpolitik, investeringer i kultur, forskning, undervisningsinstitutioner osv., osv. Det er ligesom to helt forskellige niveauer, det handler om.

Så har vi det her definitionsproblem med, hvad landdistrikter er for noget. Der står her i redegørelsen, afsnit 2.2.: »Den generelle økonomiske udvikling er således slået igennem i landdistrikterne, hvor den gennemsnitlige sæsonkorrigerede ledighed i landkommunerne nu er nede på 5,4.«

Ja, måske er den økonomiske udvikling slået igennem, i hvert fald i den definition, hvor det er landkommunerne, men landdistrikter er jo mange forskellige ting. Der er jo også landdistrikter i bykommunerne, og selv i hovedstadsområdet er der landdistrikter, de er måske ikke særlig svage, det kan nogle af dem være, andre er faktisk ganske stærke.

Men i landkommunerne, hvor hovedbyen jo ofte er en by med 3.000, 4.000, 5.000 indbyggere, der føler de egentlig ikke, at de bor i en landsby eller i et landdistrikt, de føler, at de bor i en by, men de har jo lige uden for deres grænse i den samme kommune landsbyer med 200, 300 mennesker og deciderede landbrugsområder med landbrugsbygninger, arbejderboliger og enkelte andre huse.

Det er altså noget vidt forskelligt, og det er lidt noget skidt, når man har definitionsproblemer, afgrænsningsproblemer, og så lave statistik og træffe beslutninger ud fra den statistik. Jeg vil ikke sige, at der endnu er sket noget, der er helt forkert, men det risikerer vi, at der gør. Jeg ved ikke, hvordan vi får løst det problem. Det viser sig rent praktisk også ved, at landdistriktspuljen jo ikke er geografisk afgrænset til det, som hedder landdistrikter ud fra den definition, som man opererer med her. Det er lige sådan med landdistriktsstøtteleven, som jo heller ikke er begrænset til det, som vi her opererer

med som værende landdistrikter, altså landkommuner og yderkommuner.

Så er der også noget helt andet, for man kan også have et udkantområde i en stærk region. Det kan man faktisk godt forestille sig, eller sådan er det i virkeligheden. Så det er faktisk indviklet.

Nå, det var det om definitionsproblemer. Det er ikke, fordi jeg vil sætte en hel ny statistisk inddeling af landet i gang, men jeg synes nok på den anden side, at vi skal i hvert fald med åbne øjne vurdere, at vi har det problem her.

Så skal jeg lige hurtigt sige noget om landdistriktsstøtteleven, som jo i høj grad også har noget med dette emne at gøre, og hvor der jo i virkeligheden er mange flere midler, end der er i landdistriktspuljen, og jeg skal også betone, at det jo ikke kun har noget med landbruget at gøre, men i høj grad har at gøre med landsbyerne og med landsbyernes liv.

Så er det vigtigt, at alle gode kræfter samarbejder om at holde liv i landdistrikterne. Postvæsenet henregnes ikke til gode kræfter lige i øjeblikket med de initiativer, det tager, og det bør vi gøre noget ved. Der er her snak om, at vi skal putte flere penge i postvæsenet og stille krav til det, men nej, det behøver vi ikke, vi behøver bare at sætte kravet til dets overskud ned; det er nok til, at vi kan få vores ønsker opfyldt. Det er jo selvfølgelig kun et spørgsmål om politisk vilje, og dér er jeg ikke tvivl om, at den er til stede.

Vi skal sikre en ordentlig betjening af landdistrikterne, men selvfølgelig skal man også i landdistrikterne indordne sig under, at det er en ny udvikling, man skal heller ikke opretholde posthuse, hvor der ikke er brug for det, men denne her beskedne postekspedition i forbindelse med en landforretning må i hvert fald være noget, der er til at betale sig fra, så det synes jeg man skulle.

Alle gode kræfter er i høj grad i kommunerne, som har et ansvar for, hvad der sker, og det er, når det gælder om at indrette skolevæsenet – ikke efter de absolut største, mest rationelle og strømlinede linjer, som måske endda ikke er de billigste, men når det gælder om at sikre, at der også kan være små skoler i de små byer. Det er også et spørgsmål om at placere f.eks. ældreboliger rundt omkring i landsbyerne.

Vi springer lidt i det, for så er der landzonekompetencen, og her er jeg ikke enig med de borgerlige partier, som jeg ellers på mange måder er enig med om de ting her. Jeg mener ikke,